

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Syntaxis Praepositionvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

loco, pro ubi, ἔστω δὲ λέγει, ἐκτενόμενος τῆς χεῖ-
ρα, ubi uelis, extende manum tuam.

SYNTAXIS PRAEPO-
SITIONVM. EN.

EN gaudet datiuo, γινώσκεις ἡμετέρας, γινώσκεις ἀκμῆς, γινώσκεις ἀνδρείας, in ipso ætatis flore, in robore ætatis. γινώσκεις γαστρὶ ἐχασμῶν, ferre uterum, prægnantem esse. γινώσκεις καλῶς, commodum, honestum. γινώσκεις καλλίστως, commodissimum. γινώσκεις παιδί, in pueritia. γινώσκεις παιδὸς τριβῶν, in schola. γινώσκεις ὄργην εἶναι, offendisse.

Huiusmodi uero γινώσκεις ἄδης, in Plutonis: γινώσκεις διδασκάλου, in præceptoris, per defectum dicuntur. Subauditur enim datiuus οἴκῳ, τόπῳ, uel alius quispiam, quæ postulat oratio.

Quandoque etiam capitur unà cū suo casu, aduerbii loco, γινώσκεις οἴσιν, quamobrem, γινώσκεις δεξιᾶ, γινώσκεις ἀριστερᾶ, quemadmodum Latini dicunt aduerbialiter, sedere dextra, uel sinistra, γινώσκεις μέρι, uicissim, sigillatim. γινώσκεις

διόντι

ὀφει, opportune. γὰ ἀκαρῆ, subito, mo-
 mento. γὰ βραχῆ, paucis, in summa. γὰ κύ-
 κλω, circū, circa, undiq̄, in uniuersum,
 nullo praetermisso. γὰ ὀλίγω, summam.
 γὰ πρᾶβύσω, latenter, γὰ πρᾶόδω, obiter. γὰ
 πρᾶύτω, interea. γὰ βρᾶ πρᾶυτικά, γὰ βρᾶ πρᾶ-
 χήμα, id est, γὰ βρᾶ πρᾶόνυ, in praesentiarū.
 γὰ λυτῆ, γὰ χρῶ, ad cutem, ad uiuū propē.
 γὰ ὡ, quando.

Ε Ί Σ.

Eis communiter, ἐς Attice, semper ac-
 cusatiuo conuincitur, ποιῆσαι ἐς ἑαυτὸν,
 periculi sui facere, ἐς τὸ ἕχαθον, ad sum-
 mum discrimen, ἐς τετάρτω, die tertio.
 ἐς πέμπτω, die quinto. ἐς τὸ μπαλιον, in
 contrarium. ἐς τὸ οἰκίον μέσθ, pro uirili.
 ἐς νέωτα, in futurum, in sequentem an-
 num, & deinceps aduerbialiter. ἐς κόρα-
 κας, ad coruos.

Cæterum, ἐς ἀδισ, ἐς διδασκάλω, defe-
 citiue dicuntur, quemadmodum de ἐπ
 praepositione dictum est. Quomodo &
 Terent. in Adelph.

Vbi ad Dianæ perueneris.

In rebus quæ inanimatis maxime uten-
 dum

dum est *εις*. In rebus uero animatis *πρός*, *προδύομαι εις αγοράν*, eo in forum. *πέμπω χρυσίον προς σε*, mitto aurum ad te.

Etiam *εις* utimur in laudem & relationem, *ἀνήνεγκε εις ἀρχόντα*, retulit ad prætorem. *ὑμνος εις Ἀπόλλωνα*, hymnos in laudem Apollinis. *πῶς* uero, ubi significabimus aduersari, *πολεμῆς πῶς ὁμόρους*, belligeratur aduersus finitimos. In qua significatione inuenitur quãdoq; & *εις*, *ἠγνωμονήκαμεν εις ἡμᾶς*, ingrati fuerunt in nos.

Quandoq; significat usq; *εις ἐμέ*, usq; ad ætatem meam. Quandoq; apud, *εις τοὺς Μακεδόνες*, apud Macedones. Quandoq; circiter, *εις ἄνδρας διακοσίους*, circiter ducentos uiros. Quandoque ob, *εις δυσχέρειαν λοιδορεῖν*, ob ignobilitatem conuitiari.

Ponitur præterea pro *γν'*, *εις τὸ πῶρον*, pro *γν' ἐπὶ πῶρον*, quod dicitur tam de tempore quo loquimur, quàm de alio instãti, pro eo quod est, in præsens. Chrysof. *εις σήλω χαλιῶ γράψαντες, ἢ γν' σήλω χαλιῶ*

αὐτῶν

αὐτῶν

κῆ. Marci 2. κῆ ἠκέσθη ὅτι εἰς οἶκον ὄσῃ, & au-
ditum est, quod in domo esset.

Capitur etiā unā cum suo casu quan-
doq; adverbialiter, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς τὰ
πρώτα, εἰς τὰ ἔχρατα, εἰς τὸ ἀκρίβιστατον, εἰς ὑ-
περβολῶν, ἢ τοῖς μάλιστα, summe, maxi-
me. εἰς δυνάμιν, quā potuit maxime. εἰς
δ' ὄρον, oportune. εἰς ἑκατόν, cōmode. εἰς ὄν,
simul: sicut Latini dicunt, convenire in
unum. εἰς ἀπαξ, εἰς τὸ ἀπαξ, simpliciter, o-
mnino. εἰς ὅσον, quandiu. ΕΚ.

Ἐκ præpositio eadem quæ & ὅς, sed il-
la utimur consonante sequente, hac vo-
cali: & utraq; genitiuo iungitur, ὅς ἀμα-
ξῆς λαλεῖν, ἐ plaustro loqui. ὅς ἀπραξίας
πρωγματα, ex ocio negocium. ἐκ τῶν δίδος
δέλτων, ἐ Iouis tabulis. ἐκ λύκος σόματῶν,
ex ore lupi. ἐκ πῦρα λόγῶν, ex insperato. ἐκ
πῦρα ἀλλήλων, per alternitatem: uel, ut Gela-
lius ait, ex geminatione. ἐκ πῦρα ἔργων, extra
propositū. ἐκ πῶδιω πῆς ὄραῶν, obliquis occu-
lis uidere. ἐκ ῥίζης, à radice, ab initio. ὅς
ὑπερβολῆς, ex ordine, ex congrua conse-
quentia. ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ παίδων, ἐκ παλαι-

Η δ' ὅς,

δλος. ἐκ νηπίσ, ἐκ μαιρακίσ, hoc est, à puero,
 ab incunabulis, ab ineunte ætate. ἄξ' ἄεισ
 φέρεσθαι, ferri secundis uentis. ἐκ πλαγίου,
 de latere. ἐκ τοῦ πᾶρατυχόντ' ὅ, ἐκ τοῦ πᾶραχῆ
 μα, ex tempore. ἐκ παντὸς, subauditur, ἅ
 πα, omni pacto: quod etiam sic dicitur,
 παντὸς τρόπῳ, subaudita prepositione ἐκ,
 uel sic, ἢ πᾶντα ἅπορ, uel, πᾶντα ἅπορ.
 ἐκ πῶσ' ἀγωγῆσ fieri dicitur, quod cum ac
 cessione sit, sensim crescente. Hinc ἐλατ
 τῶρ ἐκ πῶσ' ἀγωγῆσ, minus ac minus: quod
 etiam dicitur, ἢ μικρόν ἢ ἴσῳ, uel sic, ἐπ'
 ἐλατῆσ, ἐφ' ἐξῆσ, quemadmodū ὡλ' πλείῳρ
 ἐφεξῆσ, ἢ ἢ μικρόν ὡλ' πλείῳρ, significat
 magis ac magis.

Capitur etiam hæc præpositio unà cū
 suo casu aduerbii loco, ἐκ προνοίας, ἐκ
 προαιρέσεωσ, consultò. ἐκ παλαιῶ, olim. ἐκ
 πολλῶ ἢ ἰθι, iam pridem. ἐκ τοῦ, propterea
 quod. ἄξ' ὧρ, propterea quod, eò quod.
 Quod soluit quādoq; per timesim, ἐκ ἄ
 ὧρ, pro ἄξ' ὧρ ἄ. ἐκ γὰρ ὧρ, pro ἄξ' ὧρ γῶ. ἄξ' ὅτ'
 ἄξ' ὅτ', ἄξ' ὅσῳ, postq;. In quibus subauditur
 τῶρ, ἄξ' ὅτ', sicut, ἐκ τῶτ', ex hoc tempore.

Π Ρ Ο.

ΠΡΟ cū genitiuo, ante siue pro. significat enim locū & tempus. πρὸ θυρῶν, pro foribus. πρὸ ἔργου δραστήου, ante negotium audax. πρὸ νίκης ἐγκώμιον, ante uictoriā encomion. πρὸ μυστηρίων, ante mysteria. πρὸ τῶν γυναικῶν διδασκεις τοὺς γέροντας, ante barbam doces senes. πρὸ δούλου δεσπότης, dominus praestat seruo. πρὸ ἔργου, siue πρὸ ἔργου, quod operæpretium est, prauertendumque, & conducibile. pro quo etiam capitur, πρὸ ὁδοῦ, quod significat etiam promptum & obuium. πρὸ ὀλίγου, paulo ante.

Π Ρ Ο Σ.

ΠΡΟΣ cū genitiuo significat aut motum à persona, πρὸς θεῶν τὴν ἀγαθὰ, à Deo bona. Aut originem, πρὸς μητρὸς γένος, genus à matre. Aut quantū pertinet, πρὸς τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, quantū pertinet ad deos, aut ad homines. Quo modo Plaut. A morbo bene ualui, ab animo æger fui: pro, quātum ad morbum, quantum ad animum. Aut officium, πρὸς ἡμῶν δόξην, officij nostri est. ἢ πρὸς ἰα-

πρὸς ἰατρὸν ποιῆν, non est medici hoc agere.

Aut coram, πρὸς γε θεῶν μακάρων, coram dijs beatis. Aut refertur ad iuramentū, & ad obsecrationem. πρὸς θεῶν, per deos.

Habet etiam cum genitiuo peculiaris res quasdam cōstructiones, quales sunt hæ, πρὸς τρόπον ὄσι μοι, est mihi cōueniēs, est mihi consentaneum. πρὸς ἑνὸς εἶν, alicui studere, fauere, & eum tueri. sicut apud Ciceronem, à reo dicere, à causa bonorum stare. πρὸς ἁκανῶ ὄν, incommo- dum. πρὸς ἁκανῶ γίνετο, nocet. πρὸς ἀγαθῶ, id est, ἀπ' ἀγαθῶ.

Cum datiuo significat propē, πρὸς τοῖς ποσίμ, prope pedes. Aut præterea, πρὸς τούτοις, ad hæc, præterea. Aut apud, πρὸς τοῖς θεομοθέτοις, apud iudices. Aut assiduitatem, πρὸς τούτῳ εἶμι, sum deditus, siue occupatus in ea re. πρὸς λόγῳ ὄσιμ, meditatur & occupatur in oratione. πρὸς αὐτῷ εἶν, secum meditari.

Cum accusatiuo significat motū ad rem quampiam, maxime animatam, ut
dictum

dictum est, πρὸς σε ἔρχομαι, ad te uenio.

Aut habitudinem, siue rarionem, ὡς τὰ δύο πρὸς τέσσαρα, ὅτι ἡ τὰ τέσσαρα πρὸς ὀκτώ, sicut duo ad quatuor, sic & quatuor ad octo. Aut exemplū, ὅθεν πρὸς τὴν χερδίω, nihil ad fides. πρὸς ἐπι, πρὸς λόγον, ad rem quæ agitur, ad rem pertinens, ὄντι πρὸς αὐλόν, asinus ad tibiam.

Aut contrā, μὴ πρὸς λέοντα δόρκας, ne caprea contra leonem. πρὸς Κόρυκον, aduersus Corycum. πρὸς κύντρα λακτιζειν, contra stimulos iactare calcem. Aut inter, πρὸς ἡμᾶς Φιλία, amicitia, quæ inter nos est. Aut cōuenit permutationibus & compensationibus. πρὸς ἀργύριον πωλεῖσθαι, uendī pecunia. βίον πρὸς κέρδιον κατὰ ἀλλήλων πρῶτον, uitā uendere lucris. Aut propter, πρὸς ὃν λέγω, propter quē dico. πρὸς χάριν, id est, τὴν χάριτι ὄντι, propter gratiam. Aut seruit comparationi, πρὸς ῥόδον ἀνεμώνη, cum rosa componitur anemone. ὅθεν πρὸς παρμενίου ὄντι, nihil si cōferatur Parmenonis sui: quod Latini dicunt, præ illo. Aut apud, πρὸς τὸν θε-

H 3 σμοθέτας,

σμοθέτας, apud iudices.

Singularia sunt illa, πρὸς αὐτὸν αὐτῶς, sibi conuenienter. πρὸς τὸ δὴκῶν, prout uisum fuerit. πρὸς τὸ προσῆκον, prout unicuique conueniens est. πρὸς ἐχθρῶν, inimico animo. πρὸς ὀργῶν, iracunde. πρὸς ἑαυτῶν, secum ipse solus. πρὸς τὸ παρόν, in praesenti. πρὸς δυνάμιν, pro uiribus.

πρὸς, πρὸς δέ, πρὸς ἐπὶ, capiuntur loco aduerbiorum, praeterea, amplius. εἴησι καὶ πρὸς, uiginti & amplius. δώδεκα, ἔπὶ πρὸς ἐπὶ, duodecim & amplius. Σ Υ Ν.

Σ Υ Ν semper cum datiuo, σὺν θεῷ, cū Deo. σὺν λόγῳ, cum ratione. σὺν θεῷ ἐρηθῶντα, dictum esse Deo beneuolente & fauente. σὺν θεοῖς, deorum pace, dijs exoratis. σὺν ἀσπίδι, σὺν δόρῳ, cum hasta, cum scuto. ἅμα σὺν ναοῖς καὶ βωμοῖς, unā cum phanis & aris.

Litera initialis huius prepositionis, Atticis uertitur in ξ, tam in compositione, quam in appositione. ξῶν enim pro σὺν habent. ἰλ. γ. καὶ ἦλθεν Ἀργυρόρξος ἀρτέμιδι ξῶν, Et uenit Apollo cum Diana. & ξῶνικος,

ξυώοικθ, pro συώοικθ, cohabitator.

Α Ν Α.

ΑΝΑ semper cum accusatiuo, ἀνὰ μέλαρ αἵμα, per atrum sanguinem.

Significat etiam distributionem, ἀνὰ πᾶν ἔτθ, quotannis, ἀνὰ μέροςθ, partim. Lucae nono, ἀνὰ δύο χιτῶνας, singuli duas tunicas.

Poëtice tamen cum datiuo ponitur, πρὸς αὐτὸν, ut, χρυσεῶν ἀνὰ σκήπτρῳ, cum aureo sceptro.

Κ Α Τ Α.

ΚΑΤΑ cum genitiuo significat contra, aduersus. μὴ ἤτι βοὸς ὄχθ, ne contra bouem opta. ὁ ἤτι θύρας, haud contra ostium, id est, non proprie ad rem. κατ' Αἰχίνθ λόγθ, in Aeschinē oratio. Aut super. ἤτι πετρῶν ἀπέρις, super saxa seminas. ἤτι γῆς καθήμεαι, super terram sedeo. Aut de, ab. ἤτι νῶτθ, à tergo. ἤτι πάνθς ἐμπῆρ, de omnibus, hoc est, in uniuersum dicere. Poëtice uero pro ab. κατ' Ὀλύμπιοι καρήνων, ab Olympi uerticibus.

Cum accusatiuo significat secundum, κατὰ μοῖραν, secundum fatum, hoc est, τὶ

H 4 te, ut

te, ut decuit. *κατὰ Νικόστρατον*, secundum Nicostratum, siue more Nicostrati. *κατὰ λόγον*, secundum rationem, hoc est, probabiliter, & merito. *καθ' αὐτὸ μέρος*, secundum suam partem, hoc est, quantum in se fuit. *κατὰ νῦν προχωρεῖ*, secundum mentem procedit.

Secundum hanc significationem dicitur breuitatis causa, *κατὰ τὴν ἐμὴν*, pro, mea quidem sententia. *καθ' ὃ*, secundum quod, cuius causa, ob quod. Aut significat circa, aut in aliquo. *καθ' ἓν*, in uno, in aliquo, ὅθεν *καθ' ἓν*, in nullo. *κατὰ ναῦν*, circa nauem. *κατὰ ῥῆμα*, in fluxu, hoc est, secundo æstu. *κατὰ πρόσωπον*, in faciem, coram, in conspectu omnium. *κατὰ σῶμα*, in initio, metaphorice. *κατὰ τὰ αὐτὰ*, eodem modo. *κατ' αὐτὸ*, eodē tempore.

Inde & *καθ' ἑαυτὸν* dicitur, secum ipse solus. *κατὰ ἐμὴν*, pro eo quod Latini dicunt, *ἐ uiribus meis*, pro meis facultatib.

Aut significat tempus, *καθ' ἡμᾶς γέγονεν*, nostris temporibus factum est. Aut quod Latinis significat aduerbia in im,

κατ'

κατ' ἔτος, annuatim, siue quotannis. κατ' ἄμφω, utrinque. κατ' ἀνδρα, uiritim. κατ' ὀλίγον, paulatim. Sic Luc. 8. κατὰ πόλιν καὶ κώμην, oppidatim, castellatim, id est, per singulas ciuitates & castella. κατὰ μέρος, uicissim, sigillatim. καὶ ἕνα, singuli.

Dicitur etiam cū accusatiuo, κατὰ θεόν, pro diuinitus, instinctu diuino, Deo uolente & fauente. κατὰ τύχην, & κατὰ δαίμονα, pro, forte fortuna. Δ Ι Α.

Δ Ι Α cum genitiuo significat per. διὰ παλαιᾶς ἡμέρας, per antiquum diem. διὰ πυρός καὶ μαχαίρων, per ignem & enses. ὑς διὰ ῥόδων, sus per rosas. διὰ τοίχου λαλεῖν, per parietem loqui.

Dicunt etiā λέγειν διὰ πλειόνων, διὰ βραχιόνων, διὰ βραχέων, pro multis & paucis dicere. Et διὰ μακροῦ, διὰ πολλοῦ, διὰ χρόνου, pro longo interuallo, diu, multo post. Et διὰ τιμῆς ἄγειν, in honore habere. διὰ αἰδοῦς ἄγειν, uenerari, ueneratione dignari. διὰ μνήμης ἄγειν, memoriā alicuius scriptis mandare & monumentis. Et διὰ τρίτης, tertio die. διὰ τρίτης ἡμέρας, tertio

H 5 quoque

quoque die. *διὰ βίον*, per totam uitam. *διὰ τέλος*, continuè, assiduè. *διὰ μιᾶς γνώμης γυνόμενοι*, uno animo consentientes. *διὰ δρεάτων μάχεσθαι*, eminus pugnare.

Cum accusatiuo significat propter. *διὰ σὲ ταῦτα ποιεῖς*, propter te hæc facio. Dicunt etiam *διὰ ἐμέ γε*, quantum in me est. Homerus tamen etiam cum accusatiuo profert interdum *διὰ*, significans per medium. *διὰ τ' ὄντα καὶ μέλαν αἷμα*, per arma & atrum sanguinem.

Μ Ε Τ Α.

ΜΕΤΑ cum genitiuo significat cum. *ὑδὴς μετὰ φίλων ὁ βίος*, suavis cum amicis uita. Illud autem *μετὰ τρίταρσι ἀνασσε*, cum tertijs imperauit, poetice est.

Cum accusatiuo significat post, *μετὰ πῦρρον*, post festum. *μετὰ πόλεμον ἢ συμμαχίαν*, post bellum auxilium.

U surpatur etiam quandoque pro *ἔχειν*, uel *διὰ μετὰ χεῖρας ἔχειν*, in manibus habuit.

Γ Α Ρ Α.

ΓΑΡΑ cum genitiuo, significat motum à persona. *πρὸς θεῷ τ' ἀγαθὰ*, à Deo bona.

παρ

παρ' ἐμοῦ δίδουαι, de meo, siue de mea pecunia dare. Siquidem ἀπὸ & ἐξ, motui qui est à loco, maxime sunt peculiare: πρὸς uero & πρὸς, motui à persona.

Cum datiuo, apud, propè. παρ' ἐν τῶν οἰσὶν ὁ κύων, iuxta intestina canis. πρὸς σοι, in te est sitū, penes te est. παρ' ἐμοί, apud me. Et cōstruitur plerūq; datiuo, significante rem animatam. Vbi uero fit sermo de re inanimata, iungitur accusatiuo in eodem sensu. πρὸς θάλασσαν καθέδ' ἕμαι, iuxta mare sedebo.

Cum accusatiuo etiam significat ad, πρὸς σέ ἐρχομαι, ad te uenio. Aut propter, πρὸς τί, propter quid, unde, quam obrem. πρὸς τὸ ἀδικεῖν ἢ ἡμιωεία, propter iniuriam supplicium. Aut præter, παρὰ τὸ μέλθ, præter, seu extra cationem: hoc est, inepte. πρὸς γνώμῃ συμβαίνει, præter opinionem accidit. παρ' ἑνα, præter unum, hoc est, uno minus: ut παρ' ἑνα τὸ σδρι, uno dempto totidem. Aut relationem, τὴν πορφύραν πρὸς πορφύραν, purpuram iuxta purpuram. παρ' ἄλλου ἄλλοῦ δειμ,

ἄνω, præ cæteris uilis est. Aut supra, *ἄνω* πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ue ultra, *ἄνω* πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, speciosus supra filios hominū. Hoc modo Hieronymus secundo aduersus Iouinianum libro, uertit illud ad Rom. 14. *ὅς μὲν κείναις ἡμέραις παρ' ἡμέραν*, alius iudicat diem plusquàm diem, hoc est, unū supra alium. Aut significat intermissionem. Sic diuus Augustinus in quaestionibus Epistolæ ad Romanos, interpretatur dictū locum ad Romanos 14. *ὅς μὲν κείναις ἡμέραις, παρ' ἡμέραν*, alius quidem iudicat alternos dies. Sic *ἔτος παρ' ἔτος*, alternis annis. *μῶνα πρὸς μῶνα*, alternis mensibus.

Potest etiam dici hoc modo, *παρ' ἡμέραν, παρ' ἔτος, πρὸς μῶνα*, alternis diebus, alternis annis, alternis mensibus, *πρὸς μῆρας*, uicissim, alternis uicibus. Cui potest etiā addi nomen numerale, *πρὸς μίαν ἡμέραν*, alternis diebus. *παρ' ἡμέρας πέντε*, quinto quoque die. *παρ' ἡμέρας ἑπτὰ*, septimo quoque die. & sic de alijs.

Potest insuper dici, *πρὸς τρίτῃ ἡμέρᾳ*,
tertio

tertio quoque die, hoc est, dierum singulorum interuallo. πρὸς τετάρτην ἡμέραν, quarto quoque die: & ita ulterius.

Necque de tempore tantum utuntur hoc modo loquendi, sed etiam alijs de rebus interiectis, πρὸς πληγῶν, siue πληγῶν. πρὸς πληγῶν ἐκατόρῳ ἑτησίῳ, alternas plagas incutiam, hoc est, utrunque vicissim cedam. πρὸς ἑνα, uel ἑνα. πρὸς ἑνα χορεύοντες, alternatim choreas ducunt. Inde dicitur πρὸς ἑνα αὐτόφορα, quae alternis annis fructus ferunt.

Quandoque importat tempus idem, πρὸς τὸ δεῖπνον, tempore coenae. πρὸς τὸ πλῆθῆ, inter nauigandum. πρὸς αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, protinus admissis delictis: quod iuris periti dicunt, adhuc flagrantibus delictis. πρὸς αὐτὸν τὸν καιρὸν, in re praesenti, in praesens, in praesentiarum. πρὸς αὐτὸν καιρὸν ἐκατόσδε, uno quoque tempore. πρὸς πάντα χρόνον, omni tempore. πρὸς ὅλον τὸν βίον, per totam uitam, à toto tempore uitae. Hinc fit πρὸς αὐτίκα, & πρὸς αὐτὰ, & πρὸς αὐτόθι, iam inde, ex illa hora.

Quandoque

Quandoque significat contra, ὅθεν πρὸς τὸ θεὸν ὁ δίκαιος πράττειται, nihil contra legem Dei agit iustus. Aut post, πρὸς τὰ δεινὰ φρονιμώτερος, post mala prudentior.

Dicitur etiam adverbialiter, πᾶς ὅθεν, πρὸς μικρὸν, ferme, pro nihilo. πᾶς ὅθεν, uel πᾶς ὅσα, quatenus, quoniam. Pro quo etiam quandoque capitur πᾶς ὅ.

Item, πρὸς πολὺ, nunc capitur pro multo seu plurimo, nunc pro modico: sic, ut πρὸς πολὺ dicatur, quasi ἐκ τῶς πολλῆς, ut παρὰ πολὺ τὸ ἐλπιδίον ἐποίησα, minus quam spes erat feci. Sic πρὸς ὅθεν, modo capitur pro tantum, siue tam multum; modo pro tantulum, siue tam parum.

ΑΝΤΙ.

ΑΝΤΙ semper construitur genitiuis, & significat pro, seu contra. ἀντὶ τοῦ, contra, seu pro te. ἀντὶ σώματος σκιά, pro corpore umbra. ἀντὶ λέοντος μῦθον, pro leone murē. ἀντὶ κυνὸς σὺν, pro cane suem. ἀντὶ Ἑρμῖονος, Hermionis uice. Dicunt etiam ἀντὶ ἡμέρας, per totum diem.

Adverbialiter etiā dicunt ἀντὶ ὧν, quā obrem,

obrem, quare. Significat etiã, eò quod, propterea quod, Lucian. ἀπόδι ἢ ἀνδ' ὧν σε διεπορθμύσάμην, redde pro eo quod te transuexi. ἀνδ' ὅτι, idem est, quod ἀνδ' ὧν, licet habeat uocem singularem. ἢ οἱ δ' ἀνδ' ὅτι, nescio quamobrem: sicut Latinis pro eodem sumunt, quamobrem, & quasobres, licet unū habeat uocem singularem, alterum pluralem.

Ἐ Π Ἰ C V M G E N I T I V O.

Ἐ Π Ἰ cum genitiuo, in uel circa. βῆς ὑδὶ γλώτῃς, bos in lingua. ὑπὸ λαλάμης ἀροῦν, in culmo arare. ὑδὶ ῥιπὸς διαπλῦσαι, in uimine nauigare. ἐφ' ἑαυτοῖ, secum, ipse solus. Aut super, ὑπὸ καθέδρας Μωσέως, super cathedram Moseos. ὑπὸ βύσσης ἐκαθέζετο, super tergus bouis desidebat. ὑδὶ ἄκρων δ' αὐτῶν, super summos pedū articulos. Aut tempus, ἐφ' ἡμῶν, καὶ ὑπὸ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, temporibus nostris, & temporibus maiorum nostrorū. ὑπὸ τοῦ Κρόνου, temporibus Saturni. Capitulum etiã aduerbialiter, ἐπ' ἄλλων, aliàs, Cum datiuo significat propter, ὑπὸ τῶν

ῥις

ρις, ob hæc, uel inter hæc, ὡς δὲ νὶ, pro-
 pter nullum fructum, ὡς δὲ βασιλεὶ τὰ τ'
 ὑποκώων, in arbitrio regis sunt res subdi-
 torum. Aut post, ὡς τῶτοις πολλὰ ἕτερα
 διεξέει, post hæc multa alia narrabat.
 Aut super, ἐποικοδομηθέντων ὡς δὲ θεμε-
 λίων τῶν ἀριστόλων καὶ τῶν προφητῶν, edificati su-
 per fundamentum apostolorum & pro-
 phetarum. Aut in, ὡς γνάθοις βῶν φέρει,
 in faucibus bouem portat. Βῶς ὡς σωρῶν,
 bos in aceruo. Βῶς ὡς φατῆν, bos in præ-
 sepi. ἐπὶ ἡμέλει, intra unum diem. Aut
 modum, ὡς ῥηρῖς, certis conditionibus,
 legibusq̄. ἐπὶ ἴσῃ & ὁμοίᾳ, uel ἐπὶ τοῖς ἴσοις
 καὶ ὁμοίοις, æquali utrinq̄ conditione.
 Dicitur etiam aduerbialiter, ἐπὶ ἀριστερά,
 sinistrorsum.

Cum accusatiuo significat motū ad
 aliquid, ἐπὶ ἰδίου δζέραμα ὁ λύων, canis ad
 proprium uomitum. ἐπὶ ὄνους, ad asinos.
 ἐπὶ τῶν δάλοσ, ad ignem titio. Secun-
 dum hanc formam dicitur etiam ἐπὶ δζο-
 σίαν ποιῆν, ad dignitatem & autoritatē,
 & potentiam promouere. ἐπὶ δζοσίαν λα-
 θισαδῶν,

θίσασθαι, in potentiam & auctoritatem con-
stitueret. ὡς τὴν ἐστὶν καθίζεσθαι, in aram se-
dere.

Cæterum cū genitiuo hoc idem quan-
doq; significat, nam ὡς τὸ οἶκος, in domū.
ὡς τὴν χώρας, in regionem, recte quidem,
& Attice dicitur, uerum non admodū
usitate.

Dicitur etiam aduerbialiter cum suo
casu, ὡς τὸ πλεῖστον, plerunq; plurimum.
ὡς τὸ πολὺ, magna ex parte. ὡς χρόνον, al-
quandiu. ὡς ὀλίγον, paucis, pauillum.
ἐφ' ὅσον, pro q̄ Attice dicitur, ἐφ' ὅσπερ, qua-
tenus, in quantum. ἐφ' ὃ, secundū quod,
cuius causa, ob quod. ἐφ' ὧ, quāobrem.

Et uariam sortitur constructionem.
Cōstruitur enim cum indicatiuo in præ-
terito. ἐφ' ὧ ἐγραψον, quare scripsit. In fu-
turo, ἐφ' ὧ σὺ ἀνδρας λομιᾷται, eo ut uiros
accipiat. Et cū infinitiuis in præsentī &
in præterito, ἐφ' ὧ μεμνήσθαι, pro ὡς τὸ με-
μνήσθαι, uel γίνεσθαι τὸ μεμνήσθαι. Pro quo etiā
dicitur ἐφ' ὧτε, abundante τε, more Ionī-
co, Iones enim ἐπ' ὧτε dicunt. Et in fu-
turo,

I
turo,

turo, ἐφ' ᾧ βοηθήσειμ, eo ut ferat auxiliū.
 Pro ἐφ' ᾧ etiam dicitur ἐφ' ὅτῳ μηδὲν ἔχεις,
 ἐφ' ὅτῳ μὲν ὄσο ποιήσεις, causæ nihil est cur
 in me hoc committas. ἐφ' οἷς, in eo quod,
 pro eo quod, ἐφ' οἷς τὸτ' ἐποίησας, ἐγγήσω
 φίλος, in eo, uel pro eo quod hoc fecisti,
 factus es amicus. Iungitur etiam aduer-
 bio. Act. 10. ἐγγύσω ὑπὲρ τρις, factū est ter.

ΠΕΡΙ CVM GENITIVO.

ΠΕΡΙ cum genitiuo significat de, uel
 pro, πρὸς τῶν κρεῶν λαγῶς, de carnibus le-
 pus. πρὸς πατρίδος ἀμυῶντος, pro patria pu-
 gnare. λαλεῖν πρὸς ἀλληλοκληρονομίας, lo-
 qui de institutione, ᾧ inter aliquos sic
 conuenit, ut prior decedens alterū relin-
 quat hæredē. πρὸς ἀλλήλων, de se inuicē.

Illud uero περὶ τῶ δεδουκέναι, de aliq̄
 metuisse, priuati iuris est.

Construitur peculiariter cum geniti-
 uo, unā cum hoc uerbo ποιῶ, πρὸς πλείο-
 νος σε ποιῶ ἐκείνος, pluris te facio quā il-
 lum. πρὸς πολλῶ ἀν' ποιησαίμην, magni fa-
 cerem. πρὸς ἐλάττωνος σε ποιῶ ἐκείνος, conte-
 mnit te præ illo. πρὸς ὀλίγος ποιῶς, parui
 facere.

facere. πὸς πλείους ποιεῖς ἀπάντων, omnium
maximi facere. πὸς ἑνὸς ποιεῖς, nihil
facere. Quod etiam fit cum uerbo sub
stantiuo, πὸς πολλοῖς ἡμῶν τυγχάνει ὄν, ma
gni fit apud nos. Quandoque etiam fit
cum alijs quibusdam uerbis, πὸς ἑνὸς
ἵγδοντο, pro nihilo ducebant.

Cum accusatiuo significat circum, iux
ta. πὸς ἄλα, Ἐλνάμορ, circa salem & fa
bam, πὸς θύρας, circa fores. πὸς δ, quo
circa. Verum illa, πὸς δισκί, πὸς πύργω,
circū hastā, circū turrim, Poética sunt.

Α Μ Φ Ι.

Α Μ Φ Ι constructur eisdē casibus, quia
bus πὸς, & idem quod πὸς significat.
Dicitur tamen ἀμφὺ αὐτῶ, pro illo, siue il
lius causa. ● Α Ρ Ο.

Α Ρ Ο semper cum genitiuo. ἀπὸ σκο
πιᾶς, ἔ specula. ἀπὸ κώπης, à remo. ἀπὸ δισ
ἑπτάλυμων, à bis septem undis. ἀπὸ θύ
ρας λύκου, à uenatu lupi. ἀπὸ βαλβιδίων, à re
pagulis. ἀπὸ σφραγῶν ἐπιμῶν, ἀπὸ γλώττης ἐ
πιμῶν, memoriter recitare. ἀπὸ τῶν ἰσῶν ὀσίων,
ex aequis uiribus.

Quandoq; habet uim aduerbii huius
 ἀποθεν, procul. Hinc fit quod dicitur, ἀπὸ
 ἑκτῶ, procul ab auribus. ἀπὸ τοῦ σιωποῦ,
 præter propositum, præter intentionem
 & consilium. ἀπὸ τρόπου, alienum ab ho-
 nestis moribus. Huic opponitur πρὸ τρό-
 πος, quemadmodum Latinis, è re, opponi-
 tur illi, ab re. ἀπὸ λαοῦ, intempestiuum.

Dicunt etiã loco aduerbii, ἀφ' ὧν, pro-
 pterea. ἀφ' ὧν ἐπραΐον ἔτοι, id est, ὁμοίως
 τούτοις πεπραγμένα. ἀπὸ ἀρπύ, post hoc, ex
 hoc tempore. ἀπὸ ἐκείνου, iam, tum, ex illo
 tempore. ἀπὸ μέρου, aliquantulum, ex par-
 te. ἀπὸ τότε, ex eo tempore. ἀπὸ ταυτομάτου,
 fortuito. Ὑ Π Ο.

Ὑ Π Ο cum genitiuo significat sub, ὑπὸ
 λόλπας τὰς χεῖρας ἔχειν, sub sinu manū ha-
 bere. Aut propter, ὅθεν ὑπὸ πτωχίας δυνε-
 γετῶ, neq; bene facio ppter paupertatē.

Ὑ Π Ο CUM DATIUI.

Ὑ Π Ο cum datiui etiã significat sub,
 ποιῆσαι ὑφ' ἑαυτῶ, uel ποιῆσαι ὑφ' ἑαυτοῦ, in
 potestatem suam redigere, potestatis
 suæ facere.

Ὑ Π Ε

Υ Π Ε Ρ C U M G E N I T I V O.

Υ Π Ε Ρ cum genitiuo significat sup,
de. ὑπὲρ σκιᾶς ὄνου, de asini umbra. Dicunt
etiā, ὑπὲρ ἡμῶν, e re nostra. Aut supra,
ὑπὲρ καύπνου, supra fumum. Aut pro, ὑ-
πὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, pro Ctesiphon
te oratio. ὑπὲρ τοῦ φίλου λιπιδωδύω, pro ami-
co periclitor. Quod idem nonnunquā
etiam significat cum datiuo poëtice, ὑ-
πὲρ τοῦ φίλου λιπιδωδύω. Nonnunquam
etiam capitur pro cōtra. Sic Homerus,
ὑπὲρ σέθεν, pro ἡτλήσθαι dixit.

Cum accusatiuo, plus, ultra, & omni
no excessum significat. ὑπὲρ λόγου, su-
pra quā dici posset. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς, ea quae
sunt supra nos. ὑπὲρ κατάλογον, supra ca-
talogum: id est, eximius. ὑπὲρ τὴν πῆραν
φρονεῖν, ultra peram sapere.

Capitur etiam aduerbialiter cum suo
casu, ὑπὲρ ὧν, iccirco.

A P P E N D I X.

Præpositiones sæpe subaudiuntur Græ-
cis. ὧν ἐπαθὲν ὀργὴν ἔχει, id est, ὑπὲρ ὧν, ira-
scitur pro his, quæ passus est. μηδὲν αὐτῷ

I 3

κατα-

καταβείς, pro μηδὲν ἰσῶεσ ἀντὶ τῶν ἐκπίσας. σὺ
 χάειμ λέγω, pro πρὸς σὺν χάειμ, tua causa
 dico.

Similiter ubicunq; δὲ δάτορον ponitur
 in oratione, ut μὴ αὐτὶ μεγάλα, ἵνα
 δουοῖμ δάτορον, ἢ τυγχάνωμ λυπῆς, ἢ μὴ τυ-
 χάνωμ λυπῆ, subauditur ἤ, uel δὲ δουοῖμ
 δάτορον, ac si diceret, ne per alterum hor-
 rum, aut affecutus, & c.

Præpositiones uerbis compositæ pro-
 priam etiam seruantes significationem,
 eundem casum, quem extra cōpositio-
 nem, postulant. καταγορῶ σε, accuso te,
 quia ἤ σε dicitur. ἀπίστω σε, absisto, si-
 ue deficio abs te, quia ἀπὸ σε dicitur.
 Præter possessiua & acquisitiua, ἐμφορῶ-
 μαι, γίνωσκω, πῶσπολαύω σε, fruor te, περι-
 τήμημί σοι, circumpono tibi.

Item ἤ composita etiam intendit cū
 casu uerbi. καταδίει πάντα, deuorat o-
 mnia. καταπέ μοι, enarrauit mihi. Et sic
 destituitur à proprietate præpositiua.

Habet autem se ad modū præpositio-
 nis, cum dicitur, καταπέμ ἐτόρσ, cōtra al-
 terum

terum dicere: quod tunc iungatur cum genitiuo, quem etiã præpositio postulat.

Celebre est Poëtis præpositiones cõ-
positas dissoluere, per alterius dictiõnis
epenthesis. ἢ γαῖα καλυψε, pro γαῖα κα-
τεκαλυψε, ἐκ δ' ἐγέλασα, pro ὄξεγέλασα δέ.
ὄξ' ἐρον ἔνθ, pro ἔξοντο ἐρον. Interdũ plu-
res dictiõnes intercedunt, οἱ ἢ βῆς ἕπε-
εῖον ἢ ἠελίοιο ἢ ἠδίοιο, pro κατήδιοιο. Sepe
etiã componũt eas cum dictiõnibus,
à quibus resoluendæ sunt, ἰθακίω κατα-
κωρανεῖσαι, pro κωρανεῖσαι ἢ ἰθακίω.

D E P R A E P O S I T I O N V M
inuersione.

INuertuntur præpositiones monosyl-
labæ quidem, in fine carminũ, ὄδυσ.
δ', ὄμβρι κακῶς εἶδετ', ὄδ' κακῶν ὄξ, Nō ta-
men malus uidet, necq; ex malis. ἰλιαδ.
υἱ. καὶ ἦλθον ἀργυρόφροξ ἢ ἀρτίμιδι ξυῶ, Et
uenit Apollo cum Diana. Dissyllabæ
uero & in oratione soluta inuertuntur,
& in carmine, tono acuto posito supra
penultimam, præter δ' & ἀνὰ, idẽq; ne
coincidant, hæc quidem cum uocatiuo,

I 4 ὦ ἀνὰ

ὦ ἄνα, ὁ rex. Illa uero cū accusatiuo, *Δία,*
Ιουεμ.

Cæterum trium temporum dissyllaba, hoc est, quæ constant altera longa, & altera breui, non inuertuntur, uelut *ἀντί, ἀμφί.* quemadmodum neq; in quibus redungat, ut *καταί, πῆαί, ὑπείς,* tanquam factæ trium temporum.

Porro γν' quando assumit ι, & fit ἐνι, inuertitur more dissyllabarum, *Ἰλιαδ'. α. ἡμετέρω γν' οἴκω,* ædibus in nostris. Et ὡ γν' *ἔκει κοιμᾶται,* quo in loco puella cubat. Si inter duo nomina, alterum propriū, alterum appellatiuum uel adiectiuum, sit præpositio, hæc inuerti necesse est, ut ante totam construatur orationem, *ποταμὸς ἀπὸ Σελλήντης,* fluuius à Selleente. *Ξάνθῳ ἐπὶ δινύγνι,* Xantho in uerticoso.

Si uero præpositio sit inter nomen & uerbum, seu participium, poterit secundum diuersam sententiam & constructionem inuerti, & nō inuerti, ut *ἰθάκῃ κατανοίρανέσσι.* Si enim ἰθ' referatur ad *ἰθάκῃ,* significans locum, inuertitur hoc modo,

modo, ἰθάκῃ κἀταλοισανέσσι, iuxta Ithacam dominatur. Si uero referatur ad uerbum κλοισανέσσι, ut illi maiorem addat emphasim, non inuertetur. Simile est in hoc, εὐρε δὲ πατρόκλῳ πδρικείμδῳ. Quod potest etiam sic legi, εὐρε δὲ πατρόκλῳ πείει κείμδῳ.

Ad hunc autem modum fit, si inter propria duo, uel appellatiua, cadat praepositio, coniunctione ipsam sequente. νηῶν ἀπο, καὶ κλισιάων, nauibus ab, atq; tentorijs. Ἀγαμέμνονος πείει, καὶ Ἀχιλλέως, Agamemnone de, atq; Achille.

Item, si media inciderit, nullaq; alia orationis pars interueniat, modo postponatur dictioni, quam debebat praecedere, inuertitur. ὧ ἐπι πολλῷ ἐμόγησα, q̄ in loco multum laboraui. θεῶν ἀπο μύθεα εἰδὼς, à dijs consilia sciens. Si uero inter praepositionem & uerbum, uel nomen ad quod pertinet praepositio, intercedat alia pars orationis, non reflectit. τῷ δὲ ὑπὲρ τυδείδης ὤρτο, hunc autem Tydides inuasit. Intercedit enim coniunctio

ἔ, idē nisi sit in fine sententiæ : tunc em̄ inuertitur, etiam si quicquam interueniat, πάντων ἐπίψυσε πολὺν λάττα. omnes autem excreauit multos contra.

Quæ uero patiuntur elisionem uocalis, non reflectuntur, nisi punctum subsequatur, aut significatū corrumpatur non conuersæ. ἱλιάδ. τ. σδύτ γὰρ ἠφάισοιο παρ' οἰσέμεν ὄπλα, statuebat enim à Vulcano ferre arma. Vnde Poëte post prepositionem quandoq; punctum faciūt, Oratores uero non, præterquàm in præpositione πρὸς. hanc enim solam ante punctum locant: ut in hoc, καὶ μικρόν τι πρὸς, & ad paruum quippiam.

SYNTAXIS ADVERBIORVM.

DVERBIA si post se casum habent, cōstruuntur cum genitiuo. μάλιστα πάντων, maxime omnium. λαθρα ἢ ἄλλων, clam alijs. χωεῖς ἢ ἄλλων, absq; alijs. ἀπαξ, ἢ δις ἢ ἡμέρας, semel aut bis in die. χέειν ἐκείνο, ἔνεκα ἐκείνο.